

årene 1989-91 til kommuner, hvis provenu af sømandsskat i 1987 har udgjort mere end 0,3 pct. af deres beskatningsgrundlag, fra det generelle tilskud til primærkommunerne.

Ad tekstanmærkning nr. 63.

I henhold til aftalen af 2. juni 1989 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om den kommunale økonomi i 1990 afsættes der af det generelle tilskud en ekstra pulje på 50 mill. kr. til hjælp til særligt vanskeligt stillede kommuner. Eventuelt ubrugte beløb tilbageføres til det generelle tilskud.

Ad tekstanmærkning nr. 66 ad 20.04.74.01.

Bestemmelsen er uændret i forhold til tidligere finanslove. Der henvises til Akt 250 9/2 72.

Til § 14. Boligministeriet.

Dispositionsrammer m.v.

Ad tekstanmærkning nr. 1.

Efter § 47, stk. 3, i LB 385 1983 om sanering, må de samlede tilsagn om statsstøtte til gennemførelse af saneringsplaner m. v. ikke overstige 77 mill. kr. årligt, hvoraf tilsagn om tilskud ikke må overstige 20 mill. kr. For det enkelte finansår kan disse beløb forhøjes efter forhandling med finansministeren og med samtykke af Folketingets finansudvalg. Tilsagnsrammens størrelse har således igennem de senere finansår været fastsat via tekstanmærkning nr. 1.

Efter § 67, stk. 2, i LB 501 1987 om byfornyelse og boligforbedring kan boligministeren inden for beløbsrammer, der fastsættes på de årlige finanslove, bemyndige kommunalbestyrelser til at give tilsagn om ydelsesstøtte til finansiering af forbedringsudgifter inden for et nærmere angivet beløb. Boligministeren kan endvidere bevilge kommunalbestyrelsen refusion efter lovens § 66, stk. 3, af udgifter til byfornyelses- og boligforbedringsarbejder, som af kommunalbestyrelsen påregnes iværksat inden for det pågældende år og fuldført inden for de følgende 3 finansår. Det bevilgede beløb kan endvidere udbetales forskuds-

vis. Såfremt kommunalbestyrelsen inden for et finansår ikke har udnyttet sin ramme for tilsagn til ydelsesstøtte, kan den resterende del udnyttes i det følgende finansår, jf. lovens § 67, stk. 4. Er der i et finansår ikke iværksat byfornyelses- eller boligforbedringsarbejder, hvortil udgifterne er refusionsberettigede ifølge bevilling efter § 67 stk. 2, i et omfang der var forudsat ved bevillingen, kan boligministeren endvidere tillade, at yderligere arbejder iværksættes efter bevillingen i det følgende finansår, eller nedsætte bevillingen og forlange forholdsmæssig tilbagebetaling af forskudsvis udbetalte beløb.

Det er i øvrigt herved forudsat, at eventuelle byfornyelsestilsagn som følge af en kommunalbestyrelses anmodning efter byfornyelseslovens § 90, stk. 5, om "konvertering" af en saneringsplan, hvortil der er meddelt statsstøttetilsagn i medfør af saneringsloven til en byfornyelsesbeslutning, kan meddeles uden træk på den nye tilsagnsramme. De udbetalinger, som foretages, afskrives dog på de respektive bevillingskonti. Det er Bygge- og Boligstyrelsens skøn, at denne lovbestemmelse kun vil finde anvendelse i meget begrænset omfang.

Boligministeren bemyndiges endvidere til som led i ydelse af statsstøtte at dække ejernes udgifter til midlertidig finansiering af statsstøtten i perioden fra ombygningens afslutning til støttens udbetaling.

Tilsagnsrammen til den samlede sanerings- og byfornyelsesaktivitet for 1990 udgør 2.000 mill. kr.

Aktiviteten udgøres af tilsagn om støtte efter §§ 32, 47, 52, 52 a og 54 a i saneringsloven (LB 385 1983) samt efter kap. II, III, VII og VIII i byfornyelsesloven (LB 501 1987).

Tilsagn om statstilskud efter saneringsloven må ikke overstige 225 mill. kr.

Som budgetteringsforudsætning er det antaget, at investeringsrammen igennem budgetoverslagsperioden forøges, således at den udgør 2.250 mill. kr. i 1991 og 2.500 mill. kr. i 1992 og 1993.

Den budgetterede sammensætning af den ordinære tilsagnsramme, både på de forskellige støttetyper og på de enkelte finansår, bygger primært på indhentede oplysninger om kommunernes ønsker om